

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200127
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418200127.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO:31 320 155, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému : B. C., L.. XX.X.XXXX, P. J. X. C. XXX/X, XXX XX Ľ., o zaplatenie 3.534,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorý bol súdu doručený dňa 21.2.2019 **z a s t a v u j e** .

II. Žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.1.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.534,34 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.237,58 eur od 30.1.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Č..XXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 28.3.2014 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.300,-eur s úrokovou sadzbou 16,90 % ročne. Tvrdil, že žalovaný sa zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 59,90 eur počnúc dňom 11.4.2014 s tým, že posledná splátka mala byť uhradená 11.3.2024. V žalobe uviedol, že žalovaný porušil zmluvou dohodnuté podmienky, preto listom zo dňa 16.1.2015 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom do 7 dní od doručenia výzvy, ktorú žalovaný prevzal dňa 22.1.2015. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavoval zostatok úveru podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe sumu 3.534,34 eur, z čoho suma 3.237,58 eur predstavovala istinu, suma 194,94 eur úroky a suma 101,82 eur poplatky. V žalobe žalobca uviedol, že uvedenú dlžnú sumu vo výške spolu 3.534,34 eur mu žalovaný neuhradil, preto sa domáha jej zaplatenia súdnou cestou spolu s úrokom z omeškania.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a spolu s ňou predložil zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“, História transakcií na úvere, prvú, druhú a tretiu upomienku a výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.1.2015 s doručenkou.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 6.7.2018 písomne nevyjadril.

5. Dňa 29.6.2018 bolo súdu doručené spoločné písomné podanie žalobcu a obchodnej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO:35 831 154. V tomto podaní súdu oznámili, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO:35 831 154 ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkovi. S poukazom na uvedené a na ust. § 80 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s, vstúpil do konania nový žalobca, obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá so vstupom do konania na miesto žalobcu v uvedenom podaní vyslovila súhlas. K návrhu pripojená bola nedatovaná listina označená ako „príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, identifikácia postúpenej pohľadávky“, ďalej zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 uzavretá medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 9.2.2018 s poštovým podacím hárkom, pričom v predmetnom oznámení o postúpení pohľadávky bolo uvedené, že žalobca svoju pohľadávku zo zmluvy zo dňa 28.3.2014 postúpil spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ku dňu 27.11.2017.

6. Vzhľadom na rozpor spočívajúci v tom, že k návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu pripojená bola na jednej strane zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 z ktorej samotnej však nevyplývalo, či sa týkala aj tu prejednávanej pohľadávky žalobcu, pričom listina označená ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok nebola datovaná, a na druhej strane v súčasne pripojenom oznámení o postúpení pohľadávky bolo uvedené, že pohľadávka ktorá je predmetom sporu postúpená bola k 27.11.2017, súd dňa 11.9.2018 žalobcovi oznámil, že z ním predložených listinných dôkazov nevyplýva, či právna skutočnosť s ktorou sa spája prevod práv na tretiu osobu nastala po podaní žaloby a vyzval ho na doloženie listinných dôkazov preukazujúcich skutočnosti tvrdené v návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, najmä na doloženie identifikácie postúpenej pohľadávky, z ktorej bude možné určiť, či bola prílohou zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 a relevantného oznámenia o postúpení pohľadávky v lehote 10 dní. Hoci táto výzva žalobcovi bola cestou jeho právneho zástupcu riadne doručená, a to dňa 12.9.2018 (viď doručka k čl.45 spisu), ten na ňu nijako nereagoval.

7. Uznesením zo dňa 22.11.2018 č.k.10Csp/3/2018-47 súd o návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu rozhodol tak, že tento zamietol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že vzhľadom na nesúlady skutočností tvrdených v návrhu na zmenu strany sporu a skutočností preukázaných listinnými dôkazmi vyzval dňa 11.9.2018 žalobcu v lehote 10 dní od doručenia výzvy na doloženie listinných dôkazov preukazujúcich skutkové okolnosti tvrdené žalobcom v návrhu na zmenu strany sporu s tým, že žalobca na výzvu nijako nereagoval a listinné dôkazy, ktoré by preukazovali prevod práv o ktorých sa koná až po začatí súdneho konania nedoložil. Konštatoval, že mal za preukázané, že k prevodu pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru došlo, avšak z doložených listinných dôkazov nevyplýva, žeby k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 30.1.2018 (teda až po začatí konania). Poukázal na to, že z doloženej zmluvy o postúpení pohľadávok nevyplýva, žeby pohľadávka o ktorej sa koná bola predmetom tejto zmluvy, naopak, oznámenie o postúpení pohľadávky obsahuje odkaz na číslo zmluvy o úvere č.3085910321 a zároveň preukazuje, že k jej prevodu došlo na základe inej zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 27.11.2017, teda ešte pred podaním žaloby a pred začatím konania. Súd mal za to, že z listinných dôkazov ako boli predložené vyplýva, že k prevodu práv zo zmluvy o úvere došlo pred podaním žaloby, že tieto dôkazy nepreukazujú bez pochybnosti, že k prevodu pohľadávky došlo až po podaní žaloby, pričom žalobca na výzvu súdu za účelom odstránenia uvedených rozporov nereagoval, a tak súd nemal za preukázané, že právna skutočnosť s ktorou sa spája prevod práv o ktorých sa koná nastala po začatí konania, pričom jedine vtedy vzhľadom na § 80 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku možno vyhovieť návrhu na zmenu strany sporu, návrhom na zmenu strany sporu nemožno zhojiť nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v čase podania žaloby, preto súd návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu zamietol. V uvedenom uznesení, ktoré vydal vyšší súdny úradník žalobca bol riadne poučený, že je proti nemu prípustná sťažnosť a v akej lehote a kam treba prípadnú sťažnosť podať. Žalobcovi cestou právneho zástupcu bolo predmetné uznesenie doručené dňa 23.11.2018 (viď doručka pri čl.49 spisu) a keďže sťažnosť proti nemu nebola podaná, toto nadobudlo dňa 4.1.2019 právoplatnosť.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie pred ktorým súd plniac povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 138 Civilného sporového poriadku vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby v celom rozsahu s

tým, že zo skutočností vyplývajúcich zo žaloby a predložených listinných dôkazov je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zjavne nedôvodná, nakoľko žalobca oznámil, že pohľadávka voči žalovanému, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu bola postúpená postupníkovi Intrum Slovakia s.r.o., pričom uznesením zo dňa 22.11.2018, ktoré právoplatnosť nadobudlo dňa 4.1.2019 bol zamietnutý návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť ešte pred podaním žaloby a že pohľadávku tak aktuálne v spore uplatňuje subjekt (Všeobecná úverový banka, a.s.) ktorý sám súdu oznámil jej postúpenie na iný subjekt (spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.).

9. Pred pojednávaním, dňa 21.2.2019 žalobca súdu doručil podanie, v ktorom uviedol, že opätovne navrhuje, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Odôvodnil to tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 uzavretej medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporového konania postúpená postupníkovi. Zároveň uviedol, že v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 9.2.2018 je v dátume postúpenia pohľadávky chyba a že predmetná pohľadávka bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018, teda po začatí konania. Poukazujúc na § 80 Civilného sporového poriadku navrhol, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že do konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. a aby zaviazal žalovaného k plneniu v zmysle žaloby. K uvedenému podaniu, v ktorom žalobca zároveň ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania s tým, že súhlasí s pojednávaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 a listinu označenú ako „príloha k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018, identifikácia postúpenej pohľadávky“.

10. Žalovanému súd predvolanie na pojednávanie, ktoré sa z adresy jeho trvalého pobytu vrátilo ako neprevzaté v odbernej lehote v súlade s ust. § 111 ods.3 CSP v spojení s § 106 ods.1 písm.a) CSP a § 31a ods.10 zákona č.305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci považoval za doručené dňom 13.2.2019. Žalovaný neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

11. V súvislosti s opakovaným návrhom žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu súd uvádza nasledovné.

12. O návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu založenom na tej istej právnej skutočnosti, s ktorou sa má spájať prevod práv o ktorých sa koná, ktorou je zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.1.2018 súd už raz právoplatne rozhodol, a to uznesením zo dňa 22.11.2018. Ak žalobca mal za to, že toto uznesenie je nesprávne, alebo že nezodpovedá skutočnému stavu veci, mal možnosť toto rozhodnutie napadnúť sťažnosťou, čo neurobil (nereagoval pritom ani na tomto uznesení predchádzajúcu výzvu súdu) a tak predmetné uznesenie dňa 4.1.2019 nadobudlo právoplatnosť.

13. Podľa § 234 ods.2 Civilného sporového poriadku ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

14. V ustanoveniach o rozsudku Civilný sporový poriadok okrem iného stanovuje, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova (§ 230).

15. Podľa § 237 ods.1 Civilného sporového poriadku súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal.

16. Ak teda žalobca opätovne žiadal rozhodnúť o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu, kde ako žalobcu do konania opäť navrhoval pripustiť spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., a to opäť s poukazom na tú istú právnu skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv, a to postúpenie pohľadávky zo dňa 30.1.2018, tak od súdu tým de facto žiadal, aby zákonom nepredpokladaným spôsobom, mimo konania o opravnom prostriedku úplne negoval svoje pôvodné právoplatné rozhodnutie, čo nie je možné.

V tomto prípade zmenu uznesenia zo dňa 22.11.2018, ktorým už súd o totožnom návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu rozhodol bolo možné dosiahnuť len podaním opravného prostriedku, nie opakovaným návrhom na zmenu strany sporu. Keďže opätovný návrh na zmenu strany sporu sa odvoláva na tú istú skutočnosť, ku ktorej došlo v čase pred podaním pôvodného návrhu na zmenu strany sporu a pred rozhodnutím o ňom, nebolo možné o ňom konať, lebo tomu bránila prekážka veci rozhodnutej, neboli tak splnené procesné podmienky na konanie o tomto návrhu (§ 161 ods.1 a 2 CSP) a preto súd nemohol ani opätovne rozhodovať o vyhovení či nevyhovení tomuto návrhu (princíp bludného kruhu), ale konanie o tomto opätovnom návrhu žalobcu na zmenu strany sporu musel pre prekážku rozhodnutej veci a viazanosť svojim predošlým uznesením zastaviť.

17. K naplneniu prekážky res iudicata (právoplatne rozhodnutej veci), ktorá vylučuje, aby súd vec znovu prejednal dôjde vtedy, ak sú súčasne splnené 3 podmienky: 1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté; 2. začne sa opätovne konať medzi tými istými stranami; 3. a o tej istej veci. O tú istú vec ide vtedy, ak v neskoršom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté, a týka sa rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Podstatu skutku treba vidieť predovšetkým v spôsobe účasti účastníkov vo všetkých formách prejavu na určitej udalosti a následku, ktorý bol ňou spôsobený v podobe vzniku, zmeny alebo zániku občianskoprávneho vzťahu. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol skutok posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď skutok bol súdom po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne (v tejto súvislosti viď napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013 sp.zn. 1 MCdo 12/2010).

18. Aj právoplatné písomné uznesenie, ak ide o uznesenie ktorým je súd viazaný zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej (k tomu súd podporne poukazuje napr. na komentár autorov JUDr. Vlastimila Handla, CSc, a JUDr. Josefa Rubeše a kol., Panorama, Praha 1985 k niekdajšiemu ust. § 167 Občianskeho súdneho poriadku ktorý je použiteľný aj dnes, nakoľko aj Civilný sporový poriadok stanovuje viazanosť súdu uznesením a primerané použitie ustanovení o rozsudku na uznesenie.)

19. Opätovný návrh žalobcu na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu týkal sa tých istých osôb a založený bol na rovnakom skutkovom základe, keďže odvolával sa na tú istú zmluvu o postúpení pohľadávok ako predošlý (žalobca netvrdil, že došlo k spätnému, či novému opätovnému postúpeniu pohľadávky). Uznesením zo dňa 22.11.2018, ktorým bol už raz totožný návrh žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu zamietnutý je súd viazaný. Opätovným konaním a rozhodovaním o tomto návrhu založenom na tých istých skutkových dôvodoch ako predošlý návrh by sa okrem iného úplne poprel princíp právnej istoty a viazanosti súdu právoplatným uznesením (nešlo o uznesenie o vedení konania, ktorým súd viazaný nie je) a jednalo by sa o v právnom štáte neprípustné preskúmavanie, resp. revidovanie predošlého právoplatného rozhodnutia súdu mimo zákonom stanovených (opravných) prostriedkov. Ak žalobca predošlé rozhodnutie, vydané potom, čo žalobca odignoroval výzvu súdu ohľadom preukázania podmienok pripustenia zmeny strany sporu nepovažoval za správne, tak mal proti nemu podať sťažnosť a už vtedy tvrdiť to čo tvrdil teraz, že v oznámení o postúpení pohľadávky má byť chyba v písaní a predložiť datovanú prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok. Ak tak neurobil, nemôže účinky daného právoplatného uznesenia poprieť a zvrátiť tak, že sa o totožnom návrhu bude rozhodovať opäť. Takto by sa mohlo o tej istej procesnej otázke rozhodovať donekonečna až kým by prípadne žalobca nedosiahol ním želaný výsledok a systém opravných prostriedkov (ako aj zásada práva patria bdelym) v našom procesnom práve by tým úplne stratil zmysel a popreli by sa účinky právoplatnosti, záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia súdu.

20. Vzhľadom na uvedené súd o opakovanom návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorý bol súdu doručený dňa 21.2.2019 rozhodol tak, že konanie o ňom pre prekážku veci rozhodnutej a viazanosť právoplatným uznesením zo dňa 22.11.2018 zastavil.

21. Na základe uvedeného, po oboznámení sa s obsahom žaloby, všetkých vyjadrení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov súd konštatuje, že sám žalobca oznámil, že pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o úvere zo dňa 28.3.2014, ktorá je predmetom sporu postúpil na iný subjekt, a to spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Tá má byť teda aktuálne hmotnoprávnym nositeľom práv proti žalovanému. Je tak nepochybné, že žalobca, ktorým tu je stále Všeobecná úverová banka, a.s. už ku dňu vyhlásenia rozsudku nedisponuje proti žalovanému pohľadávkou, k plneniu ktorej ho žiada

zaviazať. Žalobca nepreukázal, ani netvrdil, žeby po predošlom zamietnutí návrhu na zmenu strany sporu došlo k spätnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Že k nemu nedošlo je zrejmé aj z toho, že aj pred pojednávaním opätovne žiadal pripustiť do konania ako žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. ako aktuálneho veriteľa na základe tej istej zmluvy o postúpení pohľadávok ako v predošlom návrhu. Súdu tak neostávalo iné, než žalobu bez vecného preskúmania nároku zamietnuť, lebo žalobca ku dňu vyhlásenia rozsudku nie je v spore aktívne vecne legitimovaný.

22. Záverom súd pripomína, že vychádzajúc z platnej právnej úpravy civilného sporového konania sa sporové veci na súdoch prejednávajú v zmysle zásady prejednacej a zásady kontradiktórnosti. Procesná zodpovednosť za zistenie skutkového stavu slúžiaceho v zmysle ust. § 215 CSP pre rozhodnutie vo veci je teda na stranách sporu. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že strana civilného sporového konania má povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, medzi ktorými je úzka vzájomná väzba. Splnenie týchto povinností súd nemôže vynucovať a ich nesplnenie sankcionovať. Ich nesplnenie nie je ani nedostatkom, ktorý by bránil pokračovaniu v konaní. Preto jedinou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena, čo má v sporových konaniach za následok neúspech strany sporu, ktorá tieto svoje procesné povinnosti nesplnila. Na strane sporového civilného konania teda je, aby dbala o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci (vigilantibus iura scripta sunt - bdelym patrí právo) a sama strana sporu je povinná starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, a aby na ne aj označila dôkazy.

23. Uvedené princípy pritom nie sú nové, platili už za účinnosti pôvodnej procesnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku. Nový Civilný sporový poriadok príklonom k formálnej pravde a prenesením zodpovednosti za výsledok sporu výlučne na strany sporu tieto princípy len posilnil a zvýraznil.

24. Ide tu teda výlučne na ťarchu žalobcu, ak ten napriek výslovnej výzve súdu zo dňa 11.9.2018 v súvislosti so skúmaním podmienok pripustenia zmeny strany sporu na strane žalobcu a skúmaním, či právna skutočnosť na ktorej táto zmena mala byť založená nastala pred alebo po začatí konania nijako na túto výzvu nereagoval, nereagoval následne nijako ani potom, čo bol jeho návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu uznesením zo dňa 22.11.2018 zamietnutý, ale až následne, po právoplatnosti daného uznesenia a po výzve na späťvzatie žaloby sa dôsledky svojej predošlej pasivity snažil zvrátiť opätovným návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu tvrdiac, že v oznámení o postúpení pohľadávky došlo vlastne k chybe v písaní a že skutočne k postúpeniu pohľadávky došlo po začatí konania.

25. V kontradiktórnom sporovom konaní procesná zodpovednosť za výsledok sporu je len a len na stranách sporu. Právoplatné rozhodnutie (uznesenie zo dňa 22.11.2018) o zamietnutí návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu je záväzné, súd bol ním viazaný, nemožno ho opätovne preskúmať ani revidovať. A keďže žalobca už nedisponuje pohľadávkou proti žalovanému, súd jeho žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie zamietol. Postupník pohľadávky môže sa svojich tvrdených práv domáhať len novou žalobou.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.